

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 ***Titlul proiectului de act normativ***

Proiect de LEGE
privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
pentru modificarea și completarea unor acte normative privind actele de stare
civilă și actele de identitate ale cetățenilor români

Secțiunea a 2-a ***Motivul emiterii proiectului de act normativ***

1. **Descrierea** **situației** **actuale**

1. În prezent, în România există persoane a căror naștere nu a fost înregistrată în registrele de stare civilă. Această situație este cauzată, în principal, de faptul că, la momentul nașterii, mamele ori prezintă dezinteres pentru declararea și înregistrarea nașterii nou-născutului, ori nu dețin documente de stare civilă și/sau de identitate, ori nu au fost înregistrate în registrele de stare civilă.

Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă prevede posibilitatea declarării nașterii nou-născutului și de către alte persoane decât părinții acestuia (medic, persoane care au fost de față la naștere, personal desemnat din unitatea sanitară în care a avut loc nașterea sau oricare persoană care a luat cunoștință despre nașterea copilului), însă această procedură este greu de realizat, întrucât este condiționată de *prezentarea actului de identitate al mamei* (care, așa cum am menționat, fie nu este înregistrată în registrele de stare civilă, fie, deși este înregistrată, nu deține act de identitate la internarea în unitatea sanitară).

2. De la regula generală, privind declararea nașterii în termen de 15 zile pentru copilul născut viu, legea oferă posibilitatea ca procedura să se realizeze (*tot pe cale administrativă*) înăuntrul unui termen de un an de la naștere, prin întocmirea actului de naștere cu aprobarea primarului, respectiv a șefului misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră. Depășirea acestui termen determină clarificarea stării civile în fața instanțelor de judecată, prin

	formularea unei acțiuni de înregistrare tardivă a nașterii. Cu toate acestea, procedura este greoaie având în vedere că Legea nr. 119/1996 prevede că este necesar un aviz al medicului legist, în condițiile în care există un certificat medical constatator al născutului viu, care poate oferi elementele de identificare ce se regăsesc în expertiza medico-legală. Pe de altă parte, clarificarea stării civile a copilului, pe cale judecătorească, presupune o succesiune de activități, de durată, care se supun regulilor specifice oricărui proces civil și termenelor procedurale fixate de instanțele de judecată. Un element important în această succesiune, îl reprezintă faptul că hotărârea instanței de judecată are la baza concluzii desprinse în urma parcurgerii unor activități administrative, de către autoritățile statului (art.31 din Metodologia cu privire la aplicarea unitară a dispozițiilor în materie de stare civilă, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.64/2011). 3. În ceea ce privește eliberarea actelor de identitate, <i>OUG nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români</i> stabilește competența de soluționare a cererilor în sarcina serviciului public comunitar de evidență a persoanelor de la locul de domiciliu sau reședință solicitantului. Astfel, persoanele care sunt internate în unități sanitare și care nu dețin acte de identitate pot solicita eliberarea actelor de identitate numai serviciului public comunitar de evidență a persoanelor de la locul de domiciliu sau reședință, nu și celui pe raza căruia se află unitatea sanitară.
2. Schimbări preconizate	A. Proiectul de act normativ urmărește eficientizarea (simplificarea) procedurii de întocmire a actului de naștere, astfel încât statul român să nu mai înregistreze situații de nedeclarare a nașterii copilului. În acest sens, se propune stabilirea a <i>două modalități</i> de înregistrare a nașterii, <i>în funcție de termenul</i> în care aceasta se realizează. a. Înregistrarea evenimentului de stare civilă se va realiza, ca <i>regulă generală</i>, într-un termen de <i>30 de zile</i> de la data nașterii copilului (față de 15 zile cât prevede textul în vigoare). Un termen mai mare pentru declararea nașterii vine în sprijinul părintelui/ părinților, dar și al autorităților statului, care vor avea posibilitatea ca, prin parcurgerea unor proceduri administrative, să clarifice toate aspectele care interesează la înregistrarea evenimentului de stare civilă (în principal, cele legate de identitatea

mamei).

În cadrul termenului de 30 zile, ca element de noutate, se stabilesc reguli privind înregistrarea nașterii copilului chiar dacă, la internarea în unitatea sanitară, mama nu poate face dovada identității sale cu un act de identitate. Astfel, se identifică două situații care necesită a fi reglementate:

1. *mama nu deține un act de identitate*, din diferite motive (nu s-a eliberat, l-a pierdut sau a fost distrus), *dar figurează în evidențele de stare civilă*; în acest caz, la solicitarea unității sanitare, polițistul desemnat va face verificări specifice pentru identificarea mamei, iar documentul întocmit de acesta (rezultatul verificărilor) va sta la baza stabilirii identității mamei care a născut.

[Este de precizat faptul că, la nivelul legislației secundare există proceduri care se referă la riscul nedeclarării nașterii copilului din cauza imposibilității stabilirii identității mamei. Astfel, *Hotărârea Guvernului nr. 1103/2014*¹ utilizează sintagma „*gravidă/mamă în situație de risc social*” pentru a se referi la *gravidă/mama care se poate afla în imposibilitatea de a declara nașterea copilului și/sau de a se ocupa de creșterea și îngrijirea acestuia întrucât nu deține certificat de naștere sau act de identitate*. Cu privire la aceasta, actul normativ stabilește că: „*medicul/ asistentul medical/ asistentul social din compartimentul de primire a urgențelor sau, după caz, din unitatea de primire a urgențelor are următoarele obligații:*

a) să solicite gravidei/mamei completarea Formularului-declarație ...;

b) să atașeze la Foaia de observație formularul prevăzut la lit. a);

c) să fotografieze gravidă/mama și să aplice fotografia pe Formularul-declarație;

d) să solicite organului de poliție competent la care este arondată unitatea sanitară desemnarea unui reprezentant care să se deplaseze de urgență la sediul unității sanitare în vederea identificării gravidei/ părintelui/ ocrotitorului legal/ însoțitorului care nu deține act de identitate.”]

2. *mama nu a fost înregistrată în evidențele de stare civilă și, implicit, nu a deținut niciodată un certificat de naștere.*

În cazul mamei care a născut în spital (și nu a abandonat copilul înaintea stabilirii identității sale) *filiația* copilului față de aceasta este

¹ pentru aprobarea metodologiei privind realizarea obligațiilor ce revin autorităților administrației publice locale, instituțiilor și profesioniștilor implicați în prevenirea și intervenția în cazurile de copii aflați în situație de risc de părăsire sau părăsiți în unități sanitare

certă, „rezultată din faptul nașterii” (art.408 alin.1 teza I Cod civil). Or, dacă Legea nr.119/1996 permite, în cazul *copilului găsit, ale cărui date de identificare nu se cunosc* (art.19), sau în cazul *copilului părăsit de mamă în unitatea sanitară* (art.20), ca prin dispoziție a primarului să se stabilească *numele de familie* și prenumele copilului (art.21), de ce aceeași procedură nu s-ar putea aplica și în cazul copilului cu privire la care mama, prezentă în unitatea sanitară după faptul nașterii, își declară o anumită identitate.

În situația prezentată, a fost introdusă obligația întocmirii unui *proces-verbal privind identitatea declarată de mamă*, semnat de reprezentantul direcției generale de asistență socială și protecția copilului, de reprezentantul poliției și de cel al unității sanitare (această modalitate de lucru este întâlnită și la *procesul-verbal de constatare a părăsirii copilului*, prevăzut de H.G. nr.1103/2014 și de H.G. nr.64/2011). În plan administrativ, serviciile de stare civilă vor efectua mențiuni în registrele de stare civilă cu privire la atribuirea unui nume de familie declarat de mamă (consemnat în procesul-verbal și stabilit prin dispoziție a primarului), urmând ca după clarificarea stării civile a mamei să se procedeze la efectuarea unor noi mențiuni (privind înregistrarea acestuia) pe documentele care-l privesc pe copil.

b. Înregistrarea nașterii se va putea realiza, ca *situație de excepție*, și după termenul amintit (30 de zile), însă *doar prin parcurgerea unor proceduri administrative*.

Pe lângă faptul că *se elimină limitarea de un an* în care era posibilă stabilirea stării civile pe cale administrativă, proiectul nu mai prevede procedura judiciară de înregistrare tardivă a nașterii.

Astfel, *activitățile realizate de autorități administrative ale statului* (verificări în registrele de stare civilă, în evidențele unității sanitare unde s-a produs nașterea sau ale medicului de familie, în Registrul Național de Evidență a Persoanelor, în evidențele Direcției Generale de Pașapoarte și, după caz, ale serviciului cazier judiciar, statistică și evidențe operative, verificări la adresele la care minorii au locuit, luarea unor declarații) detaliate în *referatul* întocmit de serviciul public comunitar de evidență a persoanelor (art.31 din H.G. nr.64/2014), *nu vor mai sta la baza „întocmirii comunicării ce urmează a fi transmisă instanței judecătorești”, ci la baza unei decizii administrative*, prin care se va proceda la înregistrarea nașterii.

Soluția propusă, respectiv înregistrarea nașterii (peste termenul

de 30 de zile) printr-o *aprobare a primarului unității administrativ-teritoriale* (în a cărei rază s-a produs evenimentul), cu un *aviz prealabil* al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor sau, după caz, al Direcției Generale de Evidență a Persoanelor a Municipiului București, se regăsește în Legea nr.119/1996 și în alte situații (art.41 alin.3, 5, 5¹, 6, art. 54 alin.1 și art.58 alin.1).

B. Față de situația actuală, când pentru înregistrarea tardivă a nașterii se solicită un *expertiza medico-legală*, proiectul propune ca documentul să fie solicitat numai dacă nu există un certificat medical constatator al nașterii. Astfel de situații sunt posibile, având în vedere că textul referitor la înregistrarea nașterii după termenul de 30 de zile vizează și soluționarea unor situații în care evenimentul de stare civilă (nașterea) s-a produs cu mai mult timp în urmă.

C. Având în vedere că una din cauzele care au determinat creșterea numărului copiilor nedeclarați la naștere o reprezintă însăși *lipsa înregistrării nașterii mamei*, prin proiect se propune, pentru viitor, ca odată identificată o astfel de mamă, autoritățile statului (serviciile publice de asistență socială) să efectueze demersurile necesare pentru înregistrarea nașterii și să urmărească obținerea unui act de identitate de către mamă. Soluția propusă ține seama de faptul că mama a cărei naștere nu a fost declarată intră în categoria *gravidă/mamă în situație de risc social* (definită de art.2 lit.d) din H.G. nr.1103/2014).

Pe de altă parte, așa cum a fost prezentată situația la pct.A. a. 2, chiar dacă nu a fost înregistrată în registrele de stare civilă, *mama poate înregistra copilul său nou-născut declarându-și o identitate* (consemnată într-un proces verbal). *Măsura propusă ține seama de interesul superior al copilului și vizează imperativul ca niciun copil să nu rămână fără o identitate.*

Cu toate acestea, sunt necesare o serie de măsuri suplimentare de protejare a minorului, astfel încât scopul urmărit de legiuitor să nu fie deturnat. O astfel de protecție se referă la stabilirea unor elemente de identificare a mamei, care să poată fi utilizate ulterior, cu ocazia realizării procedurilor de înregistrare a nașterii și obținerii unui act de identitate de către aceasta; în condițiile în care copilul nou-născut nu se poate proteja singur, autoritățile statului sunt obligate să creeze un mecanism de *stabilire certă a legăturii dintre mamă* (fără identitate, la momentul nașterii) *și copilul acesteia* (înregistrat potrivit datelor declarate de mamă).

Mecanismul propus se referă la prelucrarea unor date cu caracter personal ale mamei - imaginea facială și imaginea impresiunii papilare a două degete –, care să fie utilizate, pentru comparație, cu ocazia prezentării mamei pentru obținerea unui act de identitate. În lipsa unor măsuri legislative de protejare a minorului, drepturile fundamentale ale acestuia, începând cu dreptul la identitate, ar putea fi profund afectate de o atitudine pasivă a mamei în ceea ce privește stabilirea propriei sale identități sau, mai grav, de o eventuală încercare de abandon, prin declararea a două identități (una la înregistrarea nou-născutului și alta cu ocazia propriei sale înregistrări). Textele legale propuse reprezintă și un element de siguranță, în sensul în care se elimină riscul ca nou-născutul să devină o victimă a traficului de persoane (prin substituirea de persoane).

Fiind vorba de date cu caracter personal, sunt necesare o serie de *garanții* cu privire la prelucrarea imaginii faciale și a impresiunilor papilare. Astfel, se propune ca datele mamei să fie colectate pentru un *scop clar determinat*, care se referă, în principal, la dreptul copilului la identitate, *să fie utilizate exclusiv* cu ocazia procedurilor de înregistrare a nașterii mamei, pentru compararea cu imaginile colectate de la persoana care se prezintă pentru înregistrarea nașterii, și *să fie stocate* în Sistemul național informatic de evidență a persoanelor până la emiterea unui act de identitate, când *se șterg*, imediat, prin *procedură automată*. Procedurile de preluare și de ștergere a imaginilor colectate se vor stabili prin H.G. nr.64/2011 (soluția legislativă este similară celei instituite prin O.U.G. nr.82/2012).

D. Având în vedere că la art. 14¹ alin. (2) – (4) se prevăd procedurile de înregistrare a nașterii copilului care au loc în unitatea sanitară (maternitate), la art. IV s-a prevăzut faptul că alin. (3) și (4) se aplică numai în situația copiilor născuți după data intrării în vigoare a ordonanței de urgență. În acest sens, este justificat ca la art. 14² alin. (2) să se facă trimitere doar la dispozițiile art. 14¹ alin. (2) sau (3), nu și la alin. (4), întrucât nu mai este posibilă întocmirea unui proces-verbal privind identitatea declarată de mamă (procedură realizată doar în unitatea sanitară) spre a fi utilizat în cadrul procedurii de înregistrare tardivă.

E. Proiectul de act normativ simplifică procedura de soluționare a cererilor de eliberare a actelor de identitate, pentru persoanele internate într-o instituție sanitară, prin stabilirea unei competențe în seama serviciului public comunitar de evidență a persoanelor pe raza

	căruia se află instituția sanitară. F. De asemenea, în textul O.U.G nr.97/2005 se aduc o serie de clarificări cu privire la dreptul <i>persoanelor internate sau primite spre îngrijire ori găzduire în instituții de ocrotire și de protecție socială sau în centre educative</i>, de a li se elibera acte de identitate în care se înscrie domiciliul sau reședința la adresa instituției sau centrului respectiv. În acest caz, dovada adresei de domiciliu sau reședință se face cu declarația scrisă a conducătorului instituției sau centrului, ori a persoanei abilitate de acesta. G. Întrucât, pentru eliberarea cărții de identitate provizorie nu există criterii obiective de stabilire a perioadei de valabilitate a acesteia și există tendința de a utiliza perioada minimă din intervalul prevăzut de lege – „<i>de la o lună la un an</i>” –, fapt care este de natură să afecteze interesele persoanelor, se propune ca valabilitatea acesteia să fie de <i>un an</i>.
3. Alte informații	Motivarea situației extraordinare și a urgenței reglementării Având în vedere situația copiilor a căror identitate nu poate fi demonstrată și care, astfel, nu pot beneficia de drepturi fundamentale, întrucât legislația actuală în materie condiționează înregistrarea nașterii de îndeplinirea unor proceduri, respectiv prezentarea unor documente, fapt de natură a întârzia eliberarea certificatului de naștere și, pe cale de consecință, accesul la diverse servicii, Ținând seama de faptul că legislația în vigoare oferă posibilitatea declarării nașterii nou-născutului și de către alte persoane decât părinții acestuia – medic, persoane care au fost de față la naștere, personal desemnat din unitatea sanitară în care a avut loc nașterea sau oricare persoană care a luat cunoștință despre nașterea copilului –, însă această procedură este condiționată de prezentarea actului de identitate al mamei care, în unele cazuri, nu este înregistrată în registrele de stare civilă, astfel încât nu deține act de identitate, Luând în considerare faptul că pentru înregistrarea nașterii peste termenul legal de un an de la data producerii faptului de stare civilă se utilizează un mecanism administrativ și judiciar greoi – ce presupune formularea în instanță a acțiunii de înregistrare tardivă a nașterii, procedură îngreunată de solicitarea unei expertize medico-legale, în condițiile în care există certificatul medical constatator al născutului viu, ce poate oferi elementele de identificare care se

regăsesc în expertiză (cu aproximație, procedurile judiciare și administrative descrise se finalizează într-o perioadă de 1-2 ani) –, faptul că, în prezent, legea impune anumite bariere administrative pentru persoanele care sunt internate în unitățile sanitare ce nu dețin acte de identitate, în sensul că acestea pot solicita eliberarea actelor de identitate numai serviciului public comunitar de evidență a persoanelor de la locul de domiciliu sau reședință, nu și celui pe raza căruia se află unitatea sanitară,

Având în vedere creșterea, constantă, a numărului copiilor a căror naștere nu este înregistrată, inclusiv din cauza unor obstacole procedurale, faptul că menținerea unor limitări în legislație afectează drepturi fundamentale ale copiilor, cu privire la identitate, sănătate și educație, că în aceste condiții cei mai afectați sunt copii din familiile defavorizate care, astfel, nu beneficiază de servicii medicale, nu se pot înscrie în sistemul educațional și nu pot fi protejați de autoritățile statului,

Luând în considerare faptul că efectele neînregistrării nașterii se produc gradual, că îngrădirea liberului acces la drepturi este direct proporțională cu înaintarea în vârstă și că lipsirea copilului de elementele constitutive ale identității sale poate genera riscul excluziunii sociale, atragerea în medii cu potențial criminogen și, mai grav, favorizarea traficului de persoane, a cerșetoriei și prostituției în rândul minorilor lipsiți de protecție,

Ținând seama de angajamentele asumate prin *Convenția ONU cu privire la drepturile copilului*, potrivit căreia autoritățile statului sunt obligate să ia măsurile necesare, de urgență, în vederea înregistrării nașterii, astfel încât interesul superior al copilului să prevaleze în toate demersurile și deciziile întreprinse de autoritățile publice, dar și considerentele din *Recomandarea 874 (1979) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei*, document în care se statuează, ca principiu, următoarele: „copiii nu trebuie să mai fie considerați proprietatea părinților ci *trebuie să fie recunoscuți ca indivizi având propriile drepturi și nevoi*”,

În considerarea faptului că toate aceste elemente vizează un interes public și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea unor măsuri imediate, pe calea ordonanței de urgență.

Secțiunea a 3-a
Impactul socio-economic al proiectului de act normativ

1. Impactul macroeconomic	Nu este cazul.
1¹. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Nu este cazul.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Nu este cazul.
2¹. Impactul asupra sarcinilor administrative	Se elimină mecanisme care presupuneau parcurgerea unor proceduri în instanță și efectuarea unor expertize medico-legale, pentru înregistrarea nașterii. Se creează posibilitatea soluționării cererilor privind eliberarea actelor de identitate ale persoanelor internate în unități sanitare, de către serviciul public comunitar de evidență a persoanelor în a cărui rază administrativ-teritorială funcționează unitatea sanitară respectivă.
2². Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	Nu este cazul.
3. Impactul social	Proiectul vizează simplificarea procedurilor privind întocmirea actului de naștere și înregistrarea tardivă a nașterii. Acest proces va conduce la: - reducerea numărului copiilor neînregistrați în registrele de stare civilă; - asigurarea accesului minorilor la serviciile de sănătate, asistență socială, învățământ etc.; - reducerea costurilor de înregistrare a nașterii după termenul de 30 de zile, prin eliminarea expertizei medico-legale, dacă există un certificat medical constatator al nașterii.
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul.
5. Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 4-a
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat,
atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

- mii lei -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2016	2017	2018	2019	2020	
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat						
(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
(iii) transferuri între unități ale administrației publice						
b) bugete locale						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat						
(i) cheltuieli de						

personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care: (venituri-cheltuieli)						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare	Nu este cazul					
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare	Nu este cazul					
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	Nu este cazul					
7. Alte informații	Măsurile propuse nu presupun modificări ale veniturilor bugetare.					
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	a) 1. se modifică și se completează Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă; 2. se completează OUG nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români. b) se va modifica și/sau completa Hotărârea Guvernului nr. 64/2011 pentru aprobarea Metodologiei cu privire la aplicarea unitară a dispozițiilor în materie de stare civilă.					
1 ¹ . Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în	Nu este cazul.					

domeniul achizițiilor publice	
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Nu este cazul.
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu este cazul.
6. Alte informații	Nu este cazul.
<i>Secțiunea a 6-a</i> <i>Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ</i>	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate.	Nu este cazul.
2 Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ.	Nu este cazul.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice	Proiectul a fost supus consultării structurilor asociative ale autorităților

locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative.	administrației publice locale, în conformitate cu prevederile H.G. nr. 521/2005. Prin adresa nr.71332/10.06.2016, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice a solicitat puncte de vedere de la Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România, Asociația Municipiilor din România, Asociația Orașelor din România și Asociația Comunelor din România. Până la data de 24.06.2016, a răspuns doar Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România, care a comunicat (adresa nr. 412/13.06.2016) faptul că nu are propuneri sau observații.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente.	Nu este cazul.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Proiectul de act normativ a fost avizat favorabil de Consiliul Legislativ prin avizul nr.618/2016
6. Alte informații	Adresa Consiliului Superior al Magistraturii nr,734/2016

<i>Secțiunea a 7-a</i> <i>Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ</i>	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Promovarea proiectului s-a făcut cu respectarea Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3. Alte informații	Nu este cazul.
<i>Secțiunea a 8-a</i> <i>Măsuri de implementare</i>	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul.
2. Alte informații	Direcția Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din subordinea Ministerului Afacerilor Interne va asigura instruirea personalului serviciilor publice comunitare, pentru aplicarea unitară și corectă a noilor reglementări.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative privind actele de stare civilă și actele de identitate ale cetățenilor români, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM - MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Legea nr. 119/1996 privind actele de stare civilă

Textul în vigoare	Text propus
ART. 14 (1) Întocmirea actului de naștere se face la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul, <i>pe baza declarației verbale a persoanelor prevăzute la art. 16, a actului de identitate al mamei și al declarantului, a certificatului medical constatator al nașterii și, după caz, a certificatului de căsătorie al părinților.</i> ... (3) Declararea nașterii se face în termen de 15 zile pentru copilul născut viu și în termen de 3 zile pentru copilul născut mort. Termenele se socotesc de la data nașterii. În cazul în care copilul născut viu a decedat înăuntrul termenului de 15 zile, declararea nașterii se face în termen de 24 de ore de la data decesului. Pentru copilul născut mort se întocmește numai actul de naștere.	ART. 14 Întocmirea actului de naștere se face de personalul cu atribuții de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul ori, după caz, de șeful misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră. ART. 14¹ (1) Declararea nașterii se face în termen de 30 zile pentru copilul născut viu și în termen de 3 zile pentru copilul născut mort. Termenele se socotesc de la data nașterii. În cazul în care copilul născut viu a decedat înăuntrul termenului de 30 zile, declararea nașterii se face în termen de 24 de ore de la data decesului. Pentru copilul născut mort se întocmește numai actul de naștere. (2) Întocmirea actului de naștere se face pe baza declarației verbale a persoanelor prevăzute la art. 16, a actului de identitate al mamei și al declarantului, a certificatului medical constatator al nașterii și, după caz, a certificatului de căsătorie al părinților. (3) Întocmirea actului de naștere al copilului, în lipsa actului de identitate al mamei, se face pe baza celorlalte documente prevăzute la alin.(2), a documentului întocmit de reprezentantul poliției cu ocazia verificărilor efectuate la solicitarea unității sanitare în care a avut loc nașterea, cu privire la datele de identificare ale mamei, și a verificărilor în registrele de stare civilă sau în Registrul național de evidență a persoanelor. (4) Întocmirea actului de naștere al copilului, în cazul în care nașterea mamei nu este înregistrată, se face pe baza declarației scrise a persoanelor prevăzute la art. 16, unui proces-verbal privind identitatea declarată de mamă, semnat de reprezentantul direcției

(2) Dacă declarația privește pe un copil din afara căsătoriei, iar recunoașterea paternității are loc în momentul declarării nașterii, datele privind pe tatăl copilului se înscriu în rubricile corespunzătoare din cuprinsul actului de naștere ce se întocmește.

Art. 18

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul în care nașterea unui cetățean român s-a produs în străinătate, iar declarația de naștere se face în țară.

generale de asistență socială și protecția copilului, de reprezentantul poliției și de cel al unității sanitare, a certificatului medical constator al nașterii și a actului de identitate al declarantului. În acest caz, numele de familie și prenumele copilului se stabilesc, prin dispoziție, de către primarul unității administrativ-teritoriale unde se înregistrează nașterea.

(5) Dacă declarația privește pe un copil din afara căsătoriei, iar recunoașterea paternității are loc în momentul declarării nașterii, datele privind pe tatăl copilului se înscriu în rubricile corespunzătoare din cuprinsul actului de naștere ce se întocmește.

ART. 14²

(1) După împlinirea termenului de 30 de zile, prevăzut la art.14¹ alin.(1), întocmirea actului de naștere se face la cererea scrisă a declarantului, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul, cu avizul conform al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor sau, după caz, al Direcției Generale de Evidență a Persoanelor a Municipiului București. Înregistrarea nașterii se realizează în termen de până la 90 de zile de la data depunerii cererii.

(2) În situația prevăzută la alin.(1), întocmirea actului se face pe baza documentelor prevăzute la art.14¹ alin.(2) sau alin.(3), a expertizei medico-legală cu privire la data nașterii în format an, lună, zi și sexul persoanei, dacă nu există certificat medical constator al nașterii, precum și a verificărilor stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(3) Dispozițiile alin.(1) și (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care nașterea unui cetățean român s-a produs în străinătate și nu a fost declarată ori a fost înregistrată cu date nereale privind identitatea părinților, iar declararea nașterii sau înregistrarea nașterii se face în țară.

(4) Pentru situația prevăzută la alin.(3), actul de naștere se

	întocmește personalul cu atribuții de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază se află domiciliul părinților, după ce Ministerul Afacerilor Interne verifică, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, dacă nașterea nu a fost înregistrată în străinătate. ART. 14³ În situația în care declarantul este cetățean străin, necunoscător al limbii române ori persoană cu handicap auditiv sau surdocecitate, la depunerea documentelor necesare înregistrării nașterii, se va folosi interpret autorizat sau, după caz, interpret autorizat al limbajului mimico-gestual și al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.
ART. 16 Au obligația de a face declarația de naștere oricare dintre părinți, iar dacă, din diferite motive, nu o pot face, obligația declarării revine medicului, persoanelor care au fost de față la naștere, personalului desemnat din unitatea sanitară în care a avut loc nașterea sau oricărei persoane care a luat cunoștință despre nașterea copilului.	ART. 16 Au obligația de a face declarația de naștere oricare dintre părinți, iar dacă, din diferite motive, nu o pot face, obligația declarării revine medicului, persoanelor care au fost de față la naștere, asistentului social sau, după caz, persoanei cu atribuții de asistență socială din unitatea sanitară în care a avut loc nașterea sau oricărei persoane care a luat cunoștință despre nașterea copilului.
ART. 17 (1) Când declarația de naștere a fost făcută după expirarea termenelor prevăzute de art. 14 alin. (3), înăuntrul termenului de un an de la naștere, întocmirea actului de naștere se face cu aprobarea primarului, respectiv a șefului misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră. (2) Dacă nașterea s-a produs în străinătate și întocmirea actului nu a fost făcută la misiunea diplomatică sau la oficiul consular de carieră al României ori la autoritatea locală din străinătate, întocmirea actului de naștere se face în țară, la serviciul public comunitar local de evidență a	ART. 17 Se abrogă

persoanelor sau, după caz, de ofițerul de stare civilă din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază se află domiciliul părinților, după ce Ministerul Administrației și Internelor verifică, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, dacă nașterea nu a fost înregistrată în străinătate.	
ART. 18 (1) Când declarația a fost făcută după trecerea unui an de la data nașterii, întocmirea actului se face în baza hotărârii judecătorești definitive <i>și irevocabile</i>, care trebuie să conțină toate datele necesare întocmirii actului de naștere. (2) Acțiunea se introduce la judecătoria în a cărei rază teritorială are domiciliul persoana interesată sau unde are sediul serviciul de protecție specială a copilului. Cererea se soluționează potrivit dispozițiilor privind procedura necontencioasă din Codul de procedură civilă. În vederea soluționării, instanța solicită serviciului public comunitar de evidență a persoanelor în a cărui rază administrativ-teritorială are domiciliul persoana interesată sau se află sediul serviciului de protecție specială a copilului verificări pentru stabilirea identității, precum și avizul medicului legist cu privire la vârsta și sexul persoanei al cărei act de naștere se cere a fi întocmit. Judecarea cauzei se face cu participarea procurorului. (3) Dispozițiile alin. (1) și (2) sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul în care nașterea unui cetățean român s-a produs în străinătate, iar declarația de naștere se face în țară.	ART. 18 Se abrogă
	ART. 21¹ (1) În scopul protejării dreptului la identitate al copilului, identificării mamei neînregistrate și definitivării situației de stare civilă a acesteia, precum și pentru eliminarea riscului substituirii de persoane, în situația constatată potrivit art.14¹ alin.(4), se colectează imaginea facială și imaginea impresiunilor papilare a două degete ale mamei.

	(2) Imaginile colectate potrivit alin.(1) se utilizează exclusiv cu ocazia procedurii de înregistrare a nașterii mamei, pentru compararea cu imaginile colectate de la persoana care se prezintă pentru înregistrarea nașterii. (3) Imaginile colectate potrivit alin.(1) se stochează în Sistemul național informatic de evidență a persoanelor și se șterg prin procedură automată imediat după emiterea actului de identitate al mamei. (4) Procedurile de colectare și de ștergere a imaginilor prevăzute la alin.(1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. ART. 21² Odată cu inițierea procedurii prevăzute la art.21¹, serviciul public de asistență socială de la domiciliul declarat al mamei este obligat să efectueze demersurile necesare pentru înregistrarea nașterii și să urmărească obținerea unui act de identitate de către aceasta.
ART. 30 La încheierea căsătoriei între cetățeni străini sau între aceștia și cetățeni români, dacă nu cunosc limba română, precum și în cazul în care unul sau ambii viitori soți <i>sunt surdomuți</i>, se va folosi interpret autorizat, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.	ART. 30 La încheierea căsătoriei între cetățeni străini sau între aceștia și cetățeni români, dacă nu cunosc limba română, precum și în cazul în care unul sau ambii viitori soți au handicap auditiv sau surdocecitate, se va folosi interpret autorizat sau, după caz, interpret autorizat al limbajului mimico-gestual și al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.
OUG nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români	
Textul în vigoare	Text propus
ART. 20 (1) Cartea de identitate provizorie se eliberează în următoarele cazuri:	

a) când solicitantul nu prezintă toate documentele necesare pentru eliberarea cărții de identitate sau a cărții electronice de identitate; b) când, temporar, nu se poate realiza procedura preluării datelor biometrice; c) în cazul cetățenilor români cu domiciliul în străinătate, care locuiesc temporar în România; d) când se solicită eliberarea unei cărți electronice de identitate sau a unei cărți de identitate, în unul din cazurile prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. a), b), e), f), g), h), i) și j), la cererea cetățeanului. (2) Termenul de valabilitate a cărții de identitate provizorie este diferențiat după cum urmează: a) de la o lună la un an, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a)-c); b) 45 de zile, pentru situația prevăzută la alin. (1) lit. d). (3) Prevederile art. 15 și 16 se aplică în mod corespunzător.	(2) Termenul de valabilitate a cărții de identitate provizorie este de un an.
ART. 22 (1) Actul de identitate al persoanei fizice reținute, arestate preventiv sau care execută pedeapsa închisorii se păstrează de către administrația aresturilor ori a penitenciarelor și se restituie la punerea în libertate a titularului acestuia. (2) Actul de identitate al persoanei fizice internate în instituții de reeducare și de protecție socială se păstrează pe durata internării de către administrația acestor instituții. (3) Cererea de eliberare a actului de identitate pentru persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) se primește și se soluționează de către serviciul public comunitar de evidență a persoanelor în a cărui rază administrativ-teritorială funcționează instituțiile respective.	(2) Actul de identitate al persoanei fizice internate într-un centru educativ se păstrează pe durata internării de către administrația acestei instituții. (4) Cererea de eliberare a unui nou act de identitate, solicitat potrivit dispozițiilor art.19 alin.(1), de către persoana internată într-o instituție sanitară, se primește și se soluționează în condițiile alin. (3).

ART. 34 (1) Persoanelor fizice care nu posedă act de identitate și sunt internate sau primite spre îngrijire ori găzduire în unități de ocrotire și de protecție socială, în școli de reeducare sau în alte instituții li se pot elibera acte de identitate în care se înscrie domiciliul sau reședința la adresa instituției respective. (2) În situația în care, din motive obiective, nu poate fi stabilită identitatea persoanelor fizice prevăzute la alin. (1), instituțiile respective sunt obligate să anunțe imediat unitatea de poliție pe raza căreia își desfășoară activitatea, care colaborează cu serviciul public comunitar de evidență a persoanelor în vederea stabilirii identității lor.	ART. 34 (1) Pentru persoanele fizice care nu posedă act de identitate și sunt internate sau primite spre îngrijire ori găzduire în instituții de ocrotire și de protecție socială sau în centre educative, se eliberează acte de identitate în care se înscrie domiciliul sau reședința la adresa instituției sau centrului respectiv. În acest caz, dovada adresei de domiciliu sau reședință se face cu declarația scrisă a conducătorului instituției sau centrului, ori a persoanei abilitate de acesta.
	ART. III. Cererile privind înregistrarea tardivă a nașterii, depuse la instanțele de judecată până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se soluționează potrivit dispozițiilor legale în vigoare la data depunerii acestora.
	ART. IV. – Dispozițiile art. 14¹ alin.(3) și (4) din Legea nr.119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică numi în situația copiilor născuți după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.
	ART. V. – În termen de cel mult 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Guvernul va modifica și/sau completa în mod corespunzător Hotărârea Guvernului nr. 64/2011 pentru aprobarea Metodologiei cu privire la aplicarea unitară a dispozițiilor în materie de stare civilă.